

גיליון מס' 263

יבִיעֵ אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת שמִיני

מאמר השבוע
חאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

מה הפירוש "גרביטציה"?

לנגד עיניו בסלון ביתו של ניוטון - שם בסלון, על השלחן שנצב בצד החדר, עמד לראונה דגם של מערכת השמש. במרכז היתה דגמת השמש, וסביבה נע על ציר כדור קטן יותר הנראה כמו כדור הארץ, ככוכב וסביב כדור הארץ דמות קטנה ולבנה שנראית כמו ירח.

"איזה יפי, זה ממש מדהים! הרי זו אמונת של ממש" - הסביר האורח את התפעלותו - "מעולם לא ראיתי דגם כל כך מוצלח של מערכת השמש! ראה כיצד הירח מסתובב סביב כדור הארץ בצורה מדויקת, ובכל פרט הוא ממחיש את התנהגות גופי השמים - העתק נאמן למקור!"

אחרי דקות ארוכות של התבוננות, שאל האורח את ניוטון: "כמה זמן לקח לך לבנות את זה?" כלאחר יד אמר לו ניוטון: "מה פתאום, אני לא בנית את זה... ומעשה שיהיה כך היה" - הוא המשיך והסביר - "עברה רוח סערה בחדר שלפני ביתי, בסופות של החורף דאשפתקד, והרי שם אני זורק את כל הפסלת מן הנסויים המדעיים שלי.

הרוח נשבה בחזקה והעיפה את כל הפסלת, כמו ילד קטן שמשחק בצעצועים. הברזלים הדקים הסתובבו האחד סביב חברו, נוצר קפיץ, נתחבר כדור, ונוצר איכשהו הדגם שלפניך. כשראיתי את זאת, מהרתי להכניס את הגרוטאה לביתי, וזהו הספור של יצירת הדגם שכאן" - סיים ניוטון את ההסבר הפשוט והמסתבר...

האורח הביט נדהם בפניו של ניוטון. הוא צפה לראות את המדען מתפוצץ מציחוק, או לפחות קורץ בעיניו - אבל אפלו חיוך קטן לא נראה על פניו!

השתגעתי??? - שאל האורח.

אמר לו ניוטון: "שוטה שבעולם, מקרטון אתה אומר שלא הגיוני שהוא נוצר מעצמו, ואת הדבר האמתי אתה מאמין שנברא מעצמו??? - מה לדעתך מרוב יותר, ההעתק או המקור - מערכת השמש עצמה, או חקוי פשוט וזול? כיצד אינך מאמין באלוקים? אתה חושב שהיקום המרוב כל כך בא מאיזה "פיצוץ" בלי שום אינטליגנציה מכוננת, בזמן שעל צעצוע מקרטון אתה מסרב להאמין שהוא נוצר מעצמו?!"

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

"שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה" (ישעיהו כו). צועק הנביא ישעיה - תסתכלו על השמש, תסתכלו על הירח, תתבוננו איזה מסלול מדהים הם עושים - מי מחזיק את כדור הארץ? מי מחזיק את השמש והירח? על זה כתוב (איוב כו, ז): "תלה ארץ על בלימה".

אתה רוצה לראות את בורא עולם? פשוט תסתכל על השמש ותחשב - מי מחזיק את השמש שלא תפלי?! אם השמש היתה מתרחקת מאתנו במעט, היינו חלילה קופאים עם המים! ואם היתה מתקרבת אלינו מעט, חלילה אין עולם - הכל מתאדה ונשרף במקום! - 15 מיליון מעלות צלזיוס במקרה השמש!

כדור הארץ הוא המקום היחיד ביקום שיש בו בני אדם, הוא עומד במקום המדויק ביותר! כבר 5781 שנה שהשמש עומדת בדיוק במקום הנכון והמדויק. יש לנו קוץ, חרף, סתו, אביב - ארבע עונות השנה - בורא עולם סדר לנו שנה שלמה כדי שנוכל להנות מהכל! מי ברא את המערכת המדהימה הזו? השמש... הירח והכוכבים...

היה יהודי נחמד שאמר לי: "זו הגרביטציה". אמרתי לו: "תגיד לי - מי עשה את הגרביטציה הזאת???"

יש רבנים שמביאים כל מיני מאמרים וכתבות של מדענים. אבל האמת, שלא צריך להיות מדען בשביל זה. אני לא צריך להביא סדרה של מדענים, כדי שיוכיחו לכם שיש בורא לעולם - כמו שאדם לא צריך לנסות להוכיח איך שקוראים לו.

עולם מקרטון

'סר איזיק ניוטון' - מדען מלמד עצום שגלה את כח המשיכה של כדור הארץ ועוד כמה תגליות - התחיל להיות 'חרדי' (בעולם שלהם), הוא היה מאמין בבורא. באחד המקומות הוא כתב: 'אנו יכולים להשתחוות ולהעריץ את בורא העולם, ובזה כלולה התועלת הגדולה ביותר של מחקר הטבע'.

באחד הימים הגיע לביתו אורח לשוחח עמו אודות התפתחויות שונות בעולם המדע. כשהאורח נכנס הוא נפעם מן המפזה שנתגלה

שותפים בהפעלת מסעדת החסד

וזכום לדור שנתבצר על ידי סחר שר התורה
רבי חיים קנייבסקי שליט"א

החראת כצע של 200 ש"ח למשך שנתיים
חוזם לוחים שותפים בהנאלת נוקקים
תוקבלת דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח 'אור החיים'

י-ם	ת"א	ח'יפה	ב'ש
18:49	18:47	18:48	18:48
19:41	19:38	19:40	19:39
20:28	20:25	20:28	20:26

בירושלים: לנהגים 40 דקות 18:29

הנהגות מן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

במקום שלנו חפץ

לא נח ולא שקט רבינו על שמריו, הוא הגבר הקים עולה של תורה, ושיכנע את אלפי ישראל לשלוח את ילדיהם לתלמודי התורה ולישיבות הקטנות, אף חיזק וביסס את עולם התורה, הפך דור שהתורה לא היתה חביבה עליו לדור שהתורה חביבה עליו, כפי שהארכנו בהרבה מקומות בספר זה, ומשם בארה.

בהקשר לזה ראוי לציין כי רבינו עמד בקשרי ידידות עם ראשי הישיבות בדורנו, ולא חילק בין הישיבות הספרדיות לישיבות האשכנזיות, הוא היה אומר: "לא הישיבה גורמת להיות גדול בישראל, אלא הדבר תלוי בבחור עצמו, אם ילמד וישקוד ולא יאבד אפילו רגע אחד, הרי שבכל מקום שילמד, יגדל בישראל, כי לא הישיבה עושה את הבחור אלא הבחור עושה את הישיבה".

לעמים" מוביל אותנו להבדלה נוספת "בין יום השביעי לששת ימי המעשה".

הריח הטוב שבטרה

נוסח זה מוביל אותנו לחלק נוסף בהבדלה - "להבדיל בין טמא לטהור". הזוהר הקדוש מבאר (זוהר בראשית דף מח ע"א) שבמהלך השבוע ישנן רוחות טומאה הנמצאות בעולם, אך ביום השבת כל הרוחות הללו מתפוגגות ותחתיתן נכנסת רוח של קדושה וטהרה, ובפרט שרואים זאת בחוש שיש טהרה מיוחדת בשבת. כיצד? כידוע, שחושי הטעם והריח קשורים באופן הדוק לענין הטהרה, שבמקום של טהרה יש ריח טוב ולכן מיום שחרב בית המקדש ניטלה הטהרה מן העולם ובטל טעם וריח מן הפירות (סוטה מח ע"א).

והנה, עליפי דברי הזוהר הקדוש מבאר ה'זרע שמשון' את דברי הגמרא (שבת קיט ע"א) על הטעם מיוחד שיש למאכלי שבת ביום השבת. וז"ל הגמרא: "אמר לו קיסר לרבי יהושע בן חנניא: מפני מה תבשיל של שבת ריחו נודף, אמר לו: תבלין אחד יש לנו ושבת שמו, שאנו מטילין לתוכו וריחו נודף. אמר לו: תן לנו הימנו! אמר לו: כל המשמר את השבת מועיל לו, ושאינו משמר את השבת אינו מועיל לו", ע"כ. ולכאורה יש לבאר, איך יש טעם במאכלי שבת הרי בטלה הטהרה. לאור דברי הזוהר הדבר מובן, כי ביום השבת יש טהרה מיוחדת בעולם כי כל הרוחות הרעות אינן בעולם ובמקומן יש רוח של קדושה, וממילא משתבח טעמם של המאכלים.

שנוזה לבנין בית המקדש השלישי שייבנה במהרה בימינו, ולראות כהנים בעבודתם בקדושה וטהרה, אמנו!

שאלה: יש לילד שלי "חלאקה" ורציתי לדעת אם זה בעיה לעשות לו "חלאקה" בספירת העומר? תשובה: מעיקר הדין מותר לספר ילד קטנים בעומר שלא נוהג אבלות בקטן, מ"מ נהגו "בחלאקה" לחכות ל"ג בעומר כמו שעשה רבינו האר"י

שאלה: יש לנו בעזה"י פדיון הבן השבוע האם אפשר לשמוע מוזיקה בעומר? תשובה: פדיון הבן חשיב סעודת מצוה ומותר לשמוע מוזיקה בכלי נגינה (חזו"ע יו"ט עמ' רנח) וכן בסעודת מילה, אבל סעודה שעושים לילה קודם לברית (ברית יצחק) אינה נחשבת לסעודת מצוה, עיי"ש.

שאלה: הייתי בבית מלון ושכחתי בקבוק "וויסקי" ברכב, האם יכולתי לומר לגוי שיפתח את הרכב ויביא לי את הבקבוק אפילו שנדלק אור?

תשובה: נראה שזה תלוי אם אפשר לפתוח את הדלת עם מפתח (ולא חייב שלט) אז יגיד לגוי שיפתח עם המפתח, ואפילו שנדלק אור מותר היות וזה פסיק רישא בגוי וזה מותר (כמבואר בחזו"ע שבת ח"ג עמ' תל). אפי"ו אם מעצמו הלך ופתח בשלט מותר, העיקר שאמר לו לפתוח עם מפתח, עיי"ן בבאור הלכה סי' רע"ו סעיף א', אבל אם חייב לפתוח רק עם השלט אסור שאפילו אם זה שבות דשבות מכל מקום אין זה צורך גדול (כמבואר ברמ"א בסי' שכ"ה סעיף י' ובמשנ"ב שם).

שאלה: אני כהן, ומחמת זה אני לא נכנס לבית קברות ואפי' לקברי צדיקים. רציתי לדעת האם לאשתי ולבנות שלי מותר להיכנס?

תשובה: רק בנים זכרים כהנים מצווים שלא להיטמא למתים, אך לנשים מותר מפני שכתוב: "אמור אל הכהנים בני אהרן" - בני אהרן דווקא ולא בנות אהרן (כמבואר במרן בסי' שע"ג ס"ב). ואף לאשה מעוברת מותר להיכנס (עיי"ן ש"ך ביו"ד סי' שע"א סק"א ובחזו"ע אבלות ח"ב עמוד סב). וכדאי לנשים להימנע מלהכנס לבית הקברות עיי"ש.

מעבר לסגולה

מאת הרב אהרן עמר שליט"א

טעם ההבדלה במוצאי שבת

פטירת בני אהרן

השבוע בפרשה זו מתארת התורה את חנוכת המשכן, אך באותה העת קרה אסון כבד בבני ישראל, כאשר שני בניו של אהרן הכהן, נדב ואביהו, נפטרו ביום חנוכת המשכן. ישנן כמה סיבות מדוע נפטרו, אחת מהן משום שנכנסו שתויי יין למשכן. ה'זרע שמשון' בפרשה זו מבאר כמה עניינים הנוגעים לשתיית יין, ואחד מהם הוא עניין ההבדלה שעושים במוצאי שבת.

ביאור ההבדלה

ה'ילקוט שמעוני' (פרשת שמני רמז תקל) מביא את נוסח סדר ההבדלה, וז"ל: "סדר הבדלות כיצד, המבדיל בין קודש לחול בין אור לחושך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה, בין טמא לטהור, בין מים העליונים לתחתונים, בין כהנים ללויים וישראלים", ע"כ. ומבאר ה'זרע שמשון', שאין זה סדר אקראי של ההבדלות אלא כל פיסקה בנוסח ההבדלה היא הסיבה לפסיקה הבאה בעקבותיה.

"המבדיל בין קודש לחול", בתחילה הבדיל הקב"ה בין קודש לחול משום שצפה שיהיו בעולם רשעים וצדיקים - ולצדיקים עיקר שכרם מזומן לחיי העולם הבא שהוא מסמל את הקודש, ואילו הרשעים מקבלים את העולם הזה שהוא סמל לחול.

ומכיון שכן, הבדיל הקב"ה "בין אור לחושך" משום שהאור האמתי הוא אור הגנוז לצדיקים לעתיד לבוא. אך הקב"ה

ראה שעתידים הרשעים להשתמש בו באופן לא ראוי לכן עמד וגנזו. ולכן חייבים ליצור מאורות, דהיינו את השמש והירח, משום שאם הבורא גזר שיהיה אור וחושך הרי צריך להיות יום וליילה ולכן צריך שמש ליום וירח להאיר בלילה.

החמה והלבנה כמו ישראל והעמים

וזה מוביל אותנו להבדלה נוספת "בין ישראל לעמים" - הקשר בין החמה והלבנה ובין ישראל והעמים מרומז בדברי הפסוק (בראשית א, יח) "ולמשול ביום ובלילה" היא שהשמש היא השולטת ביום והלבנה היא השולטת בלילה. ומבאר המדרש, כיון שהשמש היא הגדולה ולכן היא שולטת ביום, וזהו רמז לבני עשו השולטים בעולם הזה, אך אין להם חלק לעולם הבא כשם שהשמש לא שולטת בלילה. אך הלבנה שולטת בין ביום ובין בלילה, שהרי פעמים שנראתה הלבנה ביום ופעמים שיש ליקוי חמה והלבנה מסתירה את השמש גם באמצע היום שזה מסמל על שליטתה גם בזמנה של השמש, והדבר מרמז שיש לבני ישראל חלק גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. אמנם ליקוי לבנה אין זה מכוחה של השמש, אלא כדור הארץ עובר במסלול מדויק בין השמש לירח ומסתיר בגופו את קרני האור של השמש להאיר על הירח.

וזה מוביל אותנו להבדל הבא "בין יום השביעי לששת ימי המעשה" - ההבדל בין היום השביעי לבין ששת הימים נובע משום ההבדל שיצר הקב"ה בין עם ישראל לבין העמים, משום שכידוע שיום השבת ניתן רק לעם ישראל ואין לשאר העמים חלק בעניין השבת, ואדרבה גוי ששבת חייב מיתה (סנהדרין נט ע"א) ומבחינת הגויים יום השביעי בשבוע הוא בדיוק כמו ששת ימי המעשה. ולכן, נוסח ההבדלה "בין ישראל

מתוך הספר 'מעבר לסגולה' ביאורים על ה'זרע שמשון' ניתן להשיג בחניות המובחרות או ב'הידברות' 073-222-1210

פנינים מהפרשה

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה' (ט.ו)

לאחר כל הציוויים שאמר משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ביום השמיני למילואים, נאמר "ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'". ותמה האור החיים הקדוש על מה נאמר "זה הדבר אשר צוה ה'", אם על הקרבת קרבנות, הרי כבר צונו על כך קודם, וכבר הביאו כל הקרבנות? מבאר האור החיים הקדוש שכוונת "זה הדבר", על המעשה שהזכיר הכתוב בסמוך: "ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה'", דהיינו שצויה אותם שיכינו עצמם ויעריכו את העבודה שהם עומדים לפני ה', וכלשונו: "שהכינו עצמם בערך השלימות והמושכל והערכת עמידתם שהיא לפני ה'". ובחינה זו היא השגת תכלית השלימות, ממאמר דוד (תהלים ט"ז) "שויתי ה' לנגדי תמיד, כי בזה לא ימוט מימניו שהיא התורה, כי אין ישיבת האדם ותנועותיו וכו' כשישיבתו וכו' לפני מלך, ומכל שכן לפני מלך מלכי המלכים". והדבר יסוד לכל מעשה מצוה - רק על ידי הכנה ראויה, זוכים ל"וירא אליכם כבוד ה'" - מעשה המצוה מקבל משמעות אחרת, וזוכים לראות את כבוד ה' וגודל פעלו. בלעדי כן, המצוה חסרה את נשמתה. (וע"ע ב"אוצרותינו" שמות יט, א).

לפני כמאתיים שנה, חי באיזמיר שבתורכיה גאון קדוש ושמו רבי אליהו הכהן (האיתמרי) זצ"ל. אחד מספריו נקרא בשם הלא שגרתו "אזור אליהו".

במבט ראשון, נראה שהספר נקרא על שם האזור עור שהיה חגור למונתניו של אליהו הנביא (מלכים ב' א, ח), אבל חלילה לו לעניו ושפל רוח כרבי אליהו הכהן, שישווה עצמו לאלהו הנביא זכור לטוב. בהקדמת ספרו הנ"ל, הוא מודיע כי לא לחגורו של תשבי התכוון, אלא שלו עצמו... ומעשה שהיה כך היה:

בטרם ניגש רבי אליהו להתפלל שחרית, מנחה או ערבית, נוהג היה לחגור עצמו באבנט על גלימתו, כדי לעמוד לפני ה' באימה וביראה. פעם ביקש להתפלל מנחה, אבל אזורו לא היה עמו. חיפש על הארץ ומצא חבל בד שחור מונח על הקרקע. גחן והרימו וחגר עצמו בו. עמד בתפלה נרגשת כדרכו, ובסיומה של התפלה התיר את חגורו. והנה לפתע, זינק 'החגור' מבין ידיו, שטם עצמו לארץ ונעלם בפיתולים זריזים. התברר לתדהמתו כי היה זה נחש!

בשל כך, החליט לקרוא לספרו "אזור אליהו", על מנת להודות על הנס ולפרסמו!

כשהצדיק רבי משה מקוברין זצ"ל היה מספר סיפור זה, היה מתפעל עד בלי די. "איני מתפעל מכך שהנחש לא הכישו", היה מבהיר, "הנחשים לא הכישו את יוסף הצדיק כשהורד אל הבור, ונחש שהעז להכיש את ר' חנינא בן דוסא - מת בעצמו. ממה אני מתפעל? מהכנתו של ר' אליהו לתפלה. נרגש ונרעש היה כל כך בעמידתו לפני בוראו, עד שגחן להרים פיסת בד - ולא שם לב שהוא מרים נחש!" (אוצרותינו מאת הרב עובדיה חן שליט"א).

לאשת החיל

השלווה שווה הון

ישנם מצבים בחיים שלא הולך.. זוגיות שלא צלחה. היינו, ניסינו, התייעצנו, שוב ניסינו - ולא הלך. גירושין. לעיתים בית מתפרק בקשר טוב בין בני הזוג לשעבר, ולעיתים קצת (או הרבה) פחות.

היריבות שיש לה יכולה להרוס הרבה נשמות בדרך.. לפעמים כל אחד מחזיק חזק באגו שלו ומשתמש ככלי נשק בדבר שהכי קרוב וזמין אליו - ילדיו. הילדים הם בין שני ה(ו)רים - אבא ואמא. הרים גבוהים, נפרדים, והוא באמצע. מרגיש שעוד רגע הר נופל עליו.. שימו עצמכם בנעליו של אותו ילד, חסר ישע. למה הוא צריך לעמוד בין ההורים שלו? שאת שניהם הוא כל כך אוהב.. למה הוא צריך לגשר במריבות ובמזימות? הכתפיים שלו זעירות מידי בשביל לשאת את כובד המשקל הזה. מה הוא אשם שההורים שלו החליטו להיפרד?..

לעיתים גירושין זה הפיתרון. ככה הרשם ברא את העולם. יש גם את הצד הזה של המטבע. כמובן שהעצה הכי טובה היא לא לפרק בית לפני שרוב תלמיד חכם שמכיר את הנפשות אמר לעשות זאת.. כל בית הוא קדוש וטהור, הוא כלי להשראת השכינה, והקב"ה כל כך אוהב את השלום בבית, עד שהיה מוכן למחות את שמו בשביל שלום בין איש לאשתו. נעשה את המקסימום בכדי להחזיר את השלום קודם כל, אך במצבים שדעת תורה מורה להיפרד, כנראה שגם שם יש תיקון ועבודה שמוטלת עלינו לעשות.

אבל - ניתן לעשות זאת בחכמה, בבינה יתרה. להתעלות מעל כל הרכוש והכסף, המשמורות והבלגן - ולשים את שפיות הנפש במקום הראשון. את השלווה והרוגע, את השמחה - בראש הפירמידה. לפני או באמצע המלחמה - תזכרו כי יש נפצעים במלחמות, יש מפסידים, וכדי נשק זה לא ילדים. אל תערבו אותם. תנסו לעשות הכול בכדי לשמור על שפיות ושמחה, לשמור על הכבוד של הצד השני, גם אם הוא לא ראוי לכך לטעמכם.

להתעלות מעל כל האגו, להניח אותו בצד ולצאת למסע אחר.. של התעלות, של הרגשת ניצחון. שגם אם הצד השני מלכלך את הידיים - את בוחרת שלא. את דואגת לילדים שלך, לנפש שלהם ולנפש שלך קודם כל. בין כה וכה זה לא פשוט להם לחיות בשני בתים, שתי מייטות ו-20 דעות שונות ומשונות. אז לפחות מה שניתן להקל מעליהם שנתדל לעשות. לדבר על הצד השני בכבוד, לא ללכלך את הפה ולא את הידיים. לא להיות שותפה למלחמות ומשחקי כבוד. לזכור שיש מי שמנהל את העולם, ומה ששליך יגיע אלייך - גם אם תותרי.

הויתור כל כך בריא לגוף ולנפש, הוא כל כך מרגיע ושלי - שווה כל הון שבעולם! כל דקה של כעס, עצבים, מריבות - זהו בזבוז זמן ואנרגיות, הרי השם יתברך מחליט בדיוק מה יהיה. את יכולה לבזבז את זמנך בכעס ועצבים שכל כך מזיקים לגוף ולנפש. חבל. תבחרי אחרת. תבחרי לחיות את חיך מעכשיו בשמחה וברוגע. בלי לתת לאף אחד להרוס לך את השלווה. איך עושים את זה? אך ורק על ידי אמונה. על ידי כך שמכניסים את השם יתברך לחיים. שהוא זה שמחליט. להשליך עליו הכול. "אבא, מהיום אני לא דואגת, אני לא רבה עם אף אחד, אני מדברת רק איתך.. תסדר לי את העניינים על הצד הטוב ביותר!". תסמכי עליו, תני לו לעשות לך את העבודה, הוא יודע הכי טוב.. אין מישהו שמנהל את העולם חוץ ממנו. ברגע שתשליכי עליו, הוא ידאג לך בוודאות. צריך לעשות השתדלות אבל אך ורק מתוך לב בוטח בה', שהוא עושה את הכול. כך המחשבה יותר רגועה ונקייה, ניתן לחשוב בהיגיון ולא רק מתוך רגש של כעס שמעורר ומעוות. בהצלחה רבה.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

מה גורם לקבל נשיקה ממֵן הרב שֵן זצ"ל

אחים יקרים אנו בעיצומם של ימי ספירת העומר, ימים אלו של ימי הספירה, ימים שנועדו בעיקר לחיזוק של בין אדם לחברו, ואל תחשוב שמי שמוותר מפסיד, אלא להיפך רק מרויח.

סיפר המגיד הרב ישראל מאיר שושן שליט"א שבהיותו תלמיד בישיבה קטנה "בית דוד" הוא היה בחור משיעור א'. את הארוחות בוקר וערב בישיבה הכינה אשה מסכנה עגונה, שבעלה היה חייב סכום כסף גדול וברח לאמריקה, והשאיר אותה לבד עם כל החובות וללא פרנסה עם חמישה ילדים, בישיבה ריחמו עליה ונתנו לה את העבודה הזאת.

היא היתה מגיעה לישיבה עם חמשת ילדיה, ומתחילה להכין ארוחת ערב ל-90 חברים.

בסיום הארוחה היתה נועלת את הדלתות ומתחילה לשטוף כלים, לנקות את השולחנות, לנקות את המטבח, לטאטא ולשטוף את הריצפה, ולאחר שהכל היה נקי ומצוחצח, היתה הולכת לביתה.

סדר שלישי היה מסתיים בשעה תשע ורבע, רוב הבחורים היו חוזרים בשעה זו לביתם, והמתמידים עד תשע וחצי.

פעם אחת נותר אחד הבחורים לבדו עד עשר וחצי. הוא כתב את השיעור, והכתיבה התמשכה לו מאד. הוא כיבה את החשמל בבית המדרש ויצא לכיוון הבית. בדרכו עבר דרך חדר האוכל, וראה שעדיין דולק בו אור.

הוא הציץ פנימה, ונהיה לו 'חושך בעיניים'...

ילד בן שלוש ישן על הריצפה, ילדה בת ארבע רדומה על הספסל, בת אחרת מכינה שיעורי בית, והוא רואה את האמא שוטפת את הריצפה, והוא עומד מאובן בלא יכולת לזוז, לאחר כזמן מה, הוא רואה אותה מתחילה להעיר את הילדים, לסחוב אותם על הידיים, זה נופל, וזה בוכה, והיא משרכת רגליה עם חמשת ילדיה, מרחק רב.

הבחור היה בעל רגש. הוא לא עצם עין בלילה. למחרת כינס את הבחורים ודאג שכולם יטו שכם. הרעיון מצא חן בעיני כולם.

המשך בעמוד האחרון

המשך מוסר עם סיפור

מרן הרב שך שקע במחשבות, ושאל: "האם הם עושים זאת על חשבון הסדר?"
לא! השיב המשגיח, בין רבע לשבע לשבע עשרים וחמש, זמן ההפסקה וארוחת ערב.
ואז קם מרן הרב שך על רגליו, והתחיל לבכות, ואמר: איפה הבחורים האלו? אני רוצה לנשק כל אחד מהם על הראש! מה איתך? אתה רוצה שהבחורים יגדלו מושחתים? שיראו אשה אומללה ויתעלמו? בוודאי עליך לעודד אותם!
אין שמחה גדולה יותר מהתרת הספיקות. למחרת אחרי תפילת שחרית, המשגיח היה לומד עם הבחורים משנה ברורה, הוא פנה אל הבחורים כשפניו זורחות מאושר, ואמר: בחורים יקרים מי שרוצה 'נשיקה' ממרן הרב שך, יכול לגשת כעת אל רחוב ראב"ד 27, קומה שנייה, ולומר לו שהוא לומד ב'בית דוד', ומרן הרב שך יתן לו נשיקה על הראש!
באותה שעה אומר המגיד הרב שושן קבלנו מושג שתורה בלי חסד – לא שווה! בלי חסד בחור גדול להיות מושחת גדול רח"ל. [וכמובן לא על חשבון עמל התורה אלא בד בבד].

תשעים בחורים עבדו וסיימו את כל העבודה בזמן קצר, עוד לפני שהתחיל 'סדר מוסר' שהיה לאחר ארוחת הערב.
וסיפר שהמחזה שלא ישכח מעיניו הוא את הילדים אומרים לאמא שלהם בשמחה ובהתרגשות – אמא! היום נהיה בבית כבר בשעה שמונה...
המשגיח רבי יעקב גוטמן זצ"ל, עבר במקום. בהיותו בעל רגש, הבין מיד מה עשו ה'מלאכים הקטנים' שלו למען אותה אשה אומללה. עיניו הצטטפו בדמעות. עלה לבית המדרש, ובעיניים דומעות ואדומות למד 'מסילת ישרים'.
בסיום הסדר ראו את המשגיח ממחר ליטול את החליפה והמגבעת, ועוזב את הישיבה. ועלה למעונו של מרן הגרא"מ שך זצ"ל וכך סיפר:
כבר יומיים יש התעוררות גדולה של הבחורים לעזור לגברת העגונה והמסכנה. אבל אינני יודע מה להגיד להם? אני קיבלתי מראש הישיבה תפקיד להשגיח על לימוד התורה בישיבה ולעודד אותן, לא באים לישיבה כדי להיות עסקן או בעל חסדים, באים לישיבה ללמוד! והנה עכשיו גם הבחורים המתמידים שמנצלים כל דקה ללמוד תורה נהפכו לשוטפי כלים ומנקי רצפות... מה עושים? לשתוק? למחות? לעודד?

צדקה ואומר

מדי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מדי פעם גם עופות ודגים ועוד...
לכ- 700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע,
בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

שלבי סגירת גג קומה רביעית

עולים קומה!
יש אף כבר
חלק בזה?
לתרומות: 03-8000770
הקמת בניין מוסדות יביע אומר
לזכרו של מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה
בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים